

Forsørgeres Andel i Betalingen udredes til den Anstalt, paa hvilken de paagældende aandssvage er anbragt, medens Statskassens samlede Tilskud fordeles mellem Anstalterne efter Ministeren for Sundhedsvæsens nærmere Bestemmelse. (Bestemmelsen svarer til § 1 i Lov Nr. 696 af 22. December 1920 med de Ændringer, at *Maksimumsbetalingen er nedsat fra 1 500 Kr. til 1 200 Kr.*, og at *Bidraget fra Kommunerne eller de private Forsørgerere er nedsat fra 600 Kr. til 540 Kr.*).

§ 2. Ministeren for Sundhedsvæsen bemyndiges til at *nedsætte det i § 1 nævnte Beløb af 540 Kr.*, for saa vidt Prisforholdene maatte tillade det, dog saaledes, at Bidraget fra Kommuner ikke maa være mindre end Statstilskuddet for det sidst forløbne Regnskabsaar.

§ 3. Til Dækning af Udgifterne ved Driften af *Asylerne paa Livø og Sprogø* tilskydes udover den Betaling, der erlægges af vedkommende Kommune, et Tilskud af Statskassen, hvis Størrelse fastsættes paa de aarlige Finanslove.

§ 4. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1928. Fra samme Tidspunkt ophæves Lov Nr. 696 af 22. December 1920.

Ved 2. Behandling stillede *H. C. Hansen* (R. V.) Ændringsforslag om en mere ligelig Nedgang i disse Udgifter for Stat og Kommune, idet han foreslog »540 Kr.« i § 1 ændret til: » $\frac{2}{5}$ « og i Konsekvens heraf Bortfald af § 2. *Christmas Møller* (K. F.) ønskede i den Anledning Nedsættelse af et Udvalg, hvilket vedtoges.

Udvalget indstillede Lovforslaget *uforandret* til Vedtagelse, idet det bemærkede følgende: »Udvalget har gennem Ministeriet modtaget en *Udtalelse fra Bestyrelserne for Aandssvageanstalterne* om det ved 2. Behandling stillede Ændringsforslag. Disse Bestyrelser har været betænkelige ved det, idet de har fundet det upraktisk og fordyrende med Hensyn til Administrationen. I Erklæringen har *Bestyrelserne foreslaaet følgende med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne mellem Kommunerne og Staten*:

»Betalingen for uformuende aandssvages Ophold og Forplejning paa de statsanerkendte Aandssvageanstalter fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen, dog at den ikke maa overstige 1 200 Kr. aarlig for hver uformuende aandssvag, jfr. dog § 3. Af denne Betaling udreder vedkommende Kommune eller private Forsørger et Beløb, der udgør omtrent $\frac{5}{12}$ af Aandssvageanstalternes gennemsnitlige Udgift pr. Alumne i de 3 umiddelbart forudgaaende Finansaar; Resten tilskydes af Statskassen. Kommunernes eller de private